

บทชักริรท้าวไป

﴿الآذكار المطلقة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตวัยญีรีย

แปลโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสืออมุคตะศ็อร อัลฟีกฮิล อิสลามีย

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿الأذكار المطلقة﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

บทชกิริททั่วไป

ในบรรพนี้ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงความประเสริฐของการตัสบีหฺ(การกล่าว สُبْحَانَ اللَّهِ หมายถึง มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระองค์อัลลอฮ์) ตะฮฺลีล(การกล่าว ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ หมายถึง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) ตะหฺมีด(การกล่าว อัลหัมดุลิลลาฮ์ หมายถึง มวลการสรรเสริญแด่พระองค์อัลลอฮ์) ตักบีร(การกล่าว อัลลอฮุอักบร หมายถึง อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่) อีสติซฟาร(การกล่าว อัสตัมฟิรุลลอฮ์ หมายถึง ข้าขอภัยโทษยังพระองค์อัลลอฮ์) และบทชกิริทเยี่ยงเดียวกันที่มีบัญญัติให้กล่าวได้ทุกเวลา

จากอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«كَلِمَاتٍ خَفِيفَاتٍ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَاتٍ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَاتٍ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ».

ความว่า "สองคำที่เบาแก่ลิ้น(ที่จะกล่าว) หนักบนตาชั่ง(ในวันกิยามะฮ์) เป็นที่รักแก่อัล-เราะหฺมาน(อัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตา) นั่นคือ **สُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ** และ **سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ**"

(บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮ์ หมายเลข 6682 สำนักนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลข 2694)

จากสะมุเราะฮ์ อิบน์ ญุนดุบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّنَ بَدَأْتَ».

ความว่า "ถ้อยคำที่เป็นที่รักที่สุดแก่อัลลอฮ์นั้นมีสี่อย่าง คือ **สُبْحَانَ اللَّهِ**, **อัลหัมดุลิลลาฮ์**, **ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์** และ **อัลลอฮุอักบร** ไม่เป็นปัญหาแก่ท่านว่าจะเริ่มกล่าวด้วยคำใดก่อนก็ได้"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2137)

จากอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَا نَ أَقُولُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ».

ความว่า "การที่ฉันกล่าว *สุบหานัลลอฮฺ วัลหัมดุลิลลาฮฺ วะลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วัลลลอฮุอักบَر* นั้นย่อมเป็นที่รักแก่ฉันมากกว่าสิ่งที่ดวงอาทิตย์ได้ขึ้นมาเหนือมัน(หมายถึงโลกคุณยา)"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2695)

จากอบู มาลิก อัล-อัซชะรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«الْطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ، فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا».

ความว่า "ความสะอาดนั้นคือส่วนหนึ่งของความศรัทธา(นักอธิบายนางท่านให้ความหมายว่า การอาบน้ำละหมาดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของละหมาด) ถ้อยคำ *อัลหัมดุลิลลาฮฺ* นั้น(ผลบุญของมัน)เต็มเต็มตาซัง(ในวันกิยามะฮฺ) และ *สุบหานัลลอฮฺ วัลหัมดุลิลลาฮฺ* นั้น(ผลบุญของมัน)เต็มระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน การละหมาดนั้นเป็นนุร(แสงรัศมีที่แพรวพราวหรือแสงนวล) การเสาะตะเกาะฮฺ(การจ่ายซะกาต)นั้นเป็นหลักฐาน(ถึงการศรัทธาที่แท้จริง) ความอดทนนั้นเป็นแสงสว่างเจิดจ้า อัลกุรอานนั้นเป็นหลักฐานให้กับท่าน(หากปฏิบัติตามมัน) หรือเป็นพยานเหนือตัวท่าน(หากไม่ปฏิบัติตามมัน) มนุษย์ทุกคนตื่นเข้าเพื่อแลกตัวเอง บางคนได้ปลดปล่อยตัวเองจากการลงโทษ(ด้วยการภักดีต่ออัลลอฮฺและทำความดี) และบางคนได้ทำลายตัวเอง(ด้วยการภักดีต่อชัยฏอนและทำความชั่ว)"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 223)

จากอบู ฮัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกถามว่า "ถ้อยคำใดที่ประเสริฐที่สุด?" ถ้ามตอบว่า

«مَا اصْطَفَى اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ أَوْ لِعِبَادِهِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

ความว่า "คือสิ่งที่อัลลอฮฺได้เลือกสรรให้ปวงมลาอิกะฮฺหรือปวงบ่าวของพระองค์ นั่นคือ *สุบหานัลลอฮฺ วะ บิหัมดิฮฺ*"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2731)

จาสะอัด อิบน์ อบี วักกอศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ครั้งหนึ่งเราได้อยู่พร้อมกับท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม แล้วท่านก็ได้กล่าวว่า

«أَيَعِجْزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟» فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ، وَفِي لَفْظٍ: «تُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، وَتُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ سَيِّئَةٍ».

ความว่า "พวกท่านแต่ละคนอ่อนแอหรือที่จะเก็บเกี่ยวหนึ่งพันความดีในแต่ละวัน?" คนที่นั่งอยู่ด้วยคนหนึ่งได้ถามท่านว่า พวกเราแต่ละคนจะเก็บเกี่ยวหนึ่งพันความดีในแต่ละวันได้อย่างไร? ท่านตอบว่า "ให้เขากล่าวตัสบีหฺ์ *สุบหานัลลอฮฺ* หนึ่งร้อยครั้ง เขาก็จะถูกบันทึกหนึ่งพันความดีให้ หรือจะถูกลบหนึ่งพันความผิดจากเขา" (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2698) ในรายงานหนึ่งมีว่า "จะถูกบันทึกหนึ่งพันความดีให้กับเขา และจะถูกลบหนึ่งพันความผิดจากเขา"

(บันทึกโดยอะหมัด หมายเลข 1496 และอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3463 สำหรับรายงานนี้เป็นของท่าน)

จากญาบิร เราะฎียัลลอฮุ อันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านกล่าวว่า

«مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غَرِسَتْ لَهُ نَخْلَةً فِي الْجَنَّةِ».

ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า *สุบหานัลลอฮิลอะซีมี* *วะบิหฺมัดฮิ* จะถูกปลูกต้นอินทผลัมหนึ่งต้นเตรียมไว้แก่เขาในสวรรค์"

(บันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ หมายเลข 3465 ดู อัล-ซิลลีละฮฺ อัล-เศาะฮี้หะฮฺ หมายเลข 64)

จากญุัยรียะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ละออกไปจากบ้านนางในยามเช้าตรู่ในขณะที่นางนั่งในที่ละหมาดของนาง แล้วท่านก็กลับมาในยามสายในขณะที่นางยังนั่งอยู่ที่เดิม ท่านกล่าวว่า "เธอยังนั่งเช่นในสภาพเดิมตอนที่ฉันออกไปกระนั้นหรือ?" นางตอบว่า "ใช่" ท่านจึงกล่าวว่า

«لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكَ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَوْ وُزِنَتْ بِمَا قُلْتِ مِنْذُ الْيَوْمِ لَوَزَنَتْهُنَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

ความว่า "แท้จริง หลังจากที่ออกไป ฉันได้กล่าวถ้อยคำสี่คำสามครั้ง ซึ่งถ้านำไปชั่งเทียบกับสิ่งที่เธอกล่าวทั้งหมดตั้งแต่เริ่มวันนี้ แน่นอนสี่คำนั้นย่อมหนักกว่า นั่นคือ *สุบหานัลลอฮฺ* *วะบิหฺมัดฮิ*, *อะตะดา*

คือลกีฮฺ, วะ ร็ฎอ นัฟซียฺ, วะ ซินะตะ อ์รชียฺ, วะ มิตาตะ กะลิมาติฮฺ (ความหมาย มหาบริสุทธิ์ยิ่งอัลลอฮฺ และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ มากเท่าสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และเท่าที่ตัวพระองค์โปรดปราน และเท่ากับน้ำหนักของอ์รชฺแห่งพระองค์ และเท่ากับน้ำหนักแห่งถ้อยคำของพระองค์)" (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2726)

จากอบู อัยยูบ อัล-อันศอรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวว่า

«مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَارٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ.»

ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺตะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ, ละฮฺลุมุลกุ วะละฮฺลุมุหฺมัด, วะฮฺวะ อะลา กุลลิชยอิน กอดีร์ (ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ สำหรับพระองค์คืออำนาจการครอบครองและมวลการสรรเสริญ และพระองค์ทรงมีเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง) จำนวนสิบครั้ง เขาจะได้รับผลบุญประหนึ่งไถ่ทาสสี่คนจากลูกหลานของอิสมาอีล"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2693)

จากสะอัด บิน อบี วักกอศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า มีชายเบดูอินคนหนึ่งมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม และได้กล่าวแก่ท่านว่า "จงสอนถ้อยคำแก่ฉันสักประการที่ฉันจะได้ใช้กล่าว" ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้ตอบว่า

«قُلْ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»، قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِرَبِّي فَمَا لِي؟ قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي.»

ความว่า "ท่านจงกล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺตะฮฺ ลาคะรีกะละฮฺ, อัลลอฮฺ อักบ์ร กะบీรอ, วัลหัมดุลิลลาฮิ กะษีรอ, สุบหานัลลอฮิ رَبِّ الْعَالَمِينَ, ลาคَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ" (ความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ สำหรับพระองค์คืออำนาจการครอบครองและมวลการสรรเสริญ อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่ มวลการสรรเสริญอันมากมายเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ มหาบริสุทธิ์ยิ่งเกิดผู้อภิบาลแห่งจักรวาลทั้งมวล ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ)" ชายผู้นั้น

กล่าวต่อไปว่า "นั่นสำหรับพระเจ้าของฉัน แล้วสำหรับตัวฉันล่ะ?" ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตอบว่า "จงกล่าวว่า อัลดอฮุมมัฟฟิรลี วัรหัมนี วะฮุดินี วัรซุกนี (ความว่า โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้โปรดอภัยให้ข้าพระองค์ และเมตตาข้าพระองค์ และชี้ทางข้าพระองค์ และประทานปัจจัยรสีกิแก่ข้าพระองค์)"

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 2696)

จากอบู ซัร เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านกล่าวว่า

«يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ،
وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ،
وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ
ذَلِكَ رَكَعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى».

ความว่า "ในแต่ละเช้านี้พวกท่านแต่ละคนมีหน้าที่ต้องจ่ายเศาะตะตะเกาะฮ์สำหรับทุกๆ ข้อต่อในร่างกาย การตัสบีหฺ(กล่าว สُبْحَانَ اللَّهِ) ครั้งหนึ่งก็ถือเป็นหนึ่งเศาะตะตะเกาะฮ์ การตะห์มิด(กล่าว อัลดอฮุมดัลิลลาฮุ) ครั้งหนึ่งก็ถือเป็นหนึ่งเศาะตะตะเกาะฮ์ การสังเสียให้ทำความดีก็เป็นหนึ่งเศาะตะตะเกาะฮ์ การห้ามจากความชั่วก็เป็นหนึ่งเศาะตะตะเกาะฮ์ และเป็นการทดแทนอย่างพอเพียงสำหรับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ด้วยการละหมาดฎุฮาสองร็อกอะฮ์"

(บันทึกโดยมุสลิม 720)

จากอบู สะอีด อัลดุตรีย์ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ قَالَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَجَبَّتْ
لَهُ الْجَنَّةُ».

ความว่า "ผู้ใดกล่าวว่า เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ บิลลาฮิ ร็อบบะฮฺ, วัะบิลอิสลามิ ดีนัฮฺ, วัะบิมุฮัมมัดอิร รอซูละฮฺ, (ความว่า ฉันพอใจด้วยอัลลอฮุเป็นองค์อภิบาลของฉัน พอใจด้วยอิสลามเป็นศาสนาของฉัน และพอใจด้วยท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นศาสนทูตของฉัน) แน่แท้สวรรค์จำต้องได้แก่เขา"

(บันทึกโดยมุสลิม 1884 และ อบู ดาวูด 1529 สำนักนรายงานนี้เป็นของท่าน)

จากอบู มุซา เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้

กล่าวว่า

«يَا عَبْدَ اللَّهِ بَنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «قُلْ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

ความว่า "โอ้ อับดุลลอฮฺ อิบน์ กิอัยศ์ จะให้ฉันบอกแก่ท่านถึงคลังหนึ่งในจำนวนคลังทั้งหลายของสวรรค์ไหม?" ฉันจึงตอบว่า "เอาสิ โอ้ ผู้เป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ" ท่านนบีกกล่าวว่า "จงกล่าวเถิดว่า ลา เหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ (ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ)". (บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6384 และมุสลิม 2704)

จากอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า ฉันได้ฟังศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً».

ความว่า "ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ แท้จริงฉันได้กล่าวขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺและเตาบะฮ์ต่อพระองค์ (อัสตัมฟิรุลลอฮฺ วะอะตุบฺ อิลัยฮิ) ในแต่ละวันมากกว่าเจ็ดสิบครั้ง"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6307)

จาก อัล-อะซฮอร อัล-มุชะนี เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِنَّهُ لَيُعَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةً».

ความว่า "แท้จริง มันมีเยื่อบางๆ ที่ปกคลุมหัวใจของฉัน(หมายถึงการลืมเป็นบางครั้งบางคราว หรือบางครั้งทีล้าไปบ้าง) และแท้จริงฉันกล่าวขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺในแต่ละวันหนึ่งร้อยครั้ง"

(บันทึกโดย มุสลิม 2702)

จากอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่าท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا».

ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเศาะละวาตแก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮฺจะทรงประทานเมตตาและผลบุญแก่เขาสิบครั้ง"

(บันทึกโดยมุสลิม 408)

จากอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่าได้ฟังท่านนบีก ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

กล่าวว่า

«مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ ثَلَاثًا،
غُفِرَتْ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَ قَارًا مِنَ الرَّحْفِ».

ความว่า "ผู้ใดกล่าวว่า อัสมัตหมฟรุลลอฮฺ อัลละซี ลาอิลาฮะ อิลลา ฮุวัลหัย
ยูล ก็อยยุม วะอะตุบ อิลัยฮิ (ฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ผู้ซึ่งไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพภักดีนอกจากพระองค์ผู้ทรงชีวินและทรงยืนหยัด
จัดการสรรพสิ่งของพระองค์ และขอเตาบะฮฺต่อพระองค์) จำนวนสาม
ครั้ง แน่นอนบาปต่างๆ ของเขาย่อมต้องได้รับการอภัย แม้ว่าเขาจะหนี
จากกองทัพในยามสงครามมา"

(บันทึกโดย อัล-หากิม 2550 ดู อัศ-ซิลสิละฮฺ อัศ-เศาะฮี้หะฮฺ 2727)